

Illés-Vizler András

Önarckép

Elvesztettem,
mert soha nem vettem
a fáradságot,
hogyan megismerjem.

Meg kell találnom,
hogyan megtudjam végre:
kít veszítettem?

Hogy' találom meg?

Ismernem kéne,
hogyan felismerjem.

Vacsora és utána Apámmal

hetvenes évekbeli középszerű vendéglő volt
álom lévén azonban amire emlékszem
csupán az asztal és a társaság
akár egy századeleji csoportkép
elkődösített háttérrel
ismerősök barátok te és én – – –
a vacsorát én álltam és
nagyon zokon vettem amikor te (azért
hogyan ne terhelj túlságosan
vagy valami más
azóta is rejtélyes ok miatt)
rántott hagymaszleteket kértél
köret nélkül csak úgy magában –
zsebemet kímélő tapintatod
vagy nemtudommid annyira bántott
hogyan sírva fakadtam amit a jelenlévők
érthető módon meglehetősen
értetlenül fogadtak és túlzónak
találtak az *adott szituációban* –
kivéve téged aki zavarba jöttél
és ingerült lettél - - - - -

aztán egy fűvel borított csúszós hegyoldalon
 álltunk egyensúlyoztunk immár csak mi ketten
 egy nagy eső után

fúj a szél

feszés

mégis egymást oltalmazó hallgatás pengett
 közöttünk akár a hegyászok kötele – – –
 azt hiszem ennek az lehetett az oka
 amit te is tudtál és én is végig
 (a vendéglőben és utána a hegyen)

hogyan halott vagy

Töredék egy Chopin-dallamra

...engem is az ég
 ragadott magával
 s mint a kiszemelt őz,
 (ha dördült a lövés)
 úgy szállok én is
 egyre feljebb,
 a szabadság ege felé...

Két töredék

Úgy üdvözlöm jöttöd, ahogyan először:
 (feléd fordultak a napraforgók
 és elhajlott a tarló a talpad alatt)
 eszelős örömmel, akár az elítélt
 a cellájába röpült madarat.

Fekszünk s miközben szép pilláidon,
 mint trapézon, a sudár
 tavasz egyensúlyoz,
 homlokomra ama jászol
 karácsonyi csöndjét csókolod.

Szobrász barátomhoz

látlak miután
 magad alá gyűrted
 a teremtés
 termékeny kancáját
 s most ott állsz:
 remekbe szabott
 csődör-csontváz:
 az élehetetlenek
 aranypatájú kegyszobra – – –

elzáródott ereken
 vérrögöktől hajtva
 verekedted ki
 magad a fényre
 hogy vétkezhess

hiába

most már
 semmi se ment meg
 az üdvözléstől
 most már
 megmintázhatod
 szobornak is akár
 az elhazudott ifjúkort
 a megunt lázadást
 az elbitangolt apák
 a hétrét görnyedt anyák
 az elvirágzott szerelmek
 s a virágtalan életek
 Örökké –Valóságát!